

ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภายในด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547
มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

กิริณา วชิโรภาสกรณ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

มิถุนายน 2548

ISBN 974-502-503-8

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้
พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ กิรณา วชิโรภาสกรณ์ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนวของ
มหาวิทยาลัยบูรพาได้

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิณี ชิตเชิดวงศ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิณี ชิตเชิดวงศ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัฒนสุนทร)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ คนฉลาด)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.ประทุม ม่วงมี)

วันที่ ๑๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณา ตลอดจนการให้คำปรึกษา แนะนำและ
แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง
ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วินี ชิตเชิดวงศ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัตน์
วงษ์นาม คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมวงศ์ วัจนสุนทร
รองศาสตราจารย์ ดร.คุณวุฒิ คนฉลาด คณะกรรมการสอบปากเปล่า ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งใน
ความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์เวอร์นี กริทอง ดร.วิลาสลักษณ์ ชั่ววัลลี
ดร.วีระ ผังรักษ์ ที่กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่ม
แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และแบบวัดแรงจูงใจภายในด้านการเรียน โดย
เสียสละเวลาอันมีค่าในการตรวจสอบแก้ไข และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยเป็น
อย่างดี และขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ณภา บุญเรือง ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ และแก้ไข
ข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ จากการได้รับความร่วมมืออย่างดียิ่งจากนักศึกษา ชั้นปีที่ 2
ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ ที่ให้โอกาสสละเวลา และความร่วมมือนะ
ในการศึกษาครั้งนี้ด้วยความเต็มใจ ขอขอบคุณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์

ขอขอบคุณ ผู้บังคับบัญชา นายประทีป ภัทธรรม, หัวหน้านายเกียรติศักดิ์ รักษาสัตย์
และเพื่อนร่วมงานโดยเฉพาะนางนิตยา เจริญรักษ์, นางสาวมิลฎาตา ต้นประเสริฐ,
นางวาทัญญดา ศรีสวัสดิ์ และนางสาวปญุชรัสมิ ไตสัมพันธ์ ที่ได้ให้ความห่วงใย ความเอาใจใส่
คอยเป็นกำลังใจ และสนับสนุนด้วยดีตลอดมา

ขอขอบคุณ นายวีระเชน ชินศักดิ์ชัย และเพื่อนร่วมรุ่น ตลอดจนบุคคลอื่น ๆ ที่มีได้
เอ่ยนามไว้ ณ ที่นี้ด้วย ที่คอยให้กำลังใจ และช่วยเหลือตลอดมา

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขออภิมะลึกถึงพระคุณอันสูงส่งของ คุณแม่ชนิดา ศุภดิเรกกุล
นางสาวศิรินันท์ วชิโรภาสกรณ์ นางสาวนันทวรรณ วชิโรภาสกรณ์ นายสุภาวุฒิ วชิโรภาสกรณ์
และนายนันทภัค จิระญานนท์ ผู้เป็นแรงบันดาลใจคอยห่วงใย ตลอดจนกำลังใจ และกำลังใจทรัพย์
ช่วยสนับสนุนในการศึกษาครั้งนี้มาโดยตลอด ซึ่งมีส่วนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

กิริณา วชิโรภาสกรณ์

46910811: สาขาวิชา: จิตวิทยาการแนะแนว; กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว)

คำสำคัญ: การให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม /

แรงจูงใจภายในด้านการเรียน

กิริณา วชิโรภาสกรณ์: ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภายในด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547

มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์. (THE EFFECTS OF RATIONAL-EMOTIVE BEHAVIOR GROUP COUNSELING ON THE EMPOWERMENT OF ACADEMIC INTERNAL MOTIVATION OF 2004 ACADEMIC YEAR SECOND YEAR STUDENTS OF SOUTH-EAST ASIA UNIVERSITY)

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: สมคิด บุญเรือง, ค.ด., วิณี ชิดเชิดวงศ์, กศ.ม., ไพรัตน์ วงษ์นาม, ค.ด., 144 หน้า. ปี พ.ศ. 2547. ISBN 974-502-503-8

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เพื่อเพิ่มแรงจูงใจภายในด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 มหาวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ กลุ่มทดลองได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม กลุ่มควบคุมเรียนในชั้นเรียนตามปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ แบบวัดแรงจูงใจภายในด้านการเรียน และโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการทดลอง 10 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่ง ตัวแปรระหว่างกลุ่ม และหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated Measures Analysis of Variance: One Between – Subjects Variance and One Within – Subjects Variable) และทดสอบความแตกต่าง ด้วยวิธีทดสอบรายคู่ แบบนิวแมน – คูลส์ (Newman-Keuls Procedure)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในด้านการเรียนระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในด้านการเรียน ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในด้านการเรียนในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

46910811: MAJOR: GUIDANCE PSYCHOLOGY; M.Ed. (GUIDANCE PSYCHOLOGY)

KEYWORDS : RATIONAL EMOTIVE BEHAVIOR THERAPY / THE EMPOWERMENT OF
ACADEMIC INTERNAL MOTIVATION

KIRANA WACHIROPASAKORN: THE EFFECTS OF RATIONAL-EMOTIVE
BEHAVIOR GROUP COUNSELING ON THE EMPOWERMENT OF ACADEMIC
INTERNAL MOTIVATION OF STUDYING IN 2004 ACDEMIC YEAR SECOND YEAR
STUDENTS OF SOUTH-EAST ASIA UNIVERSITY. THESIS ADVISORS: SOMKID
BOONRUANG, Ed.D., VINEE CHITCHUTVONG, M.Ed., PAIRAT WONGNAM, Ed.D.,
144 P. 2004. ISBN 974-502-503-8

The purpose of this experimental research was to study the effects of rational emotive behavior therapy group counseling on the empowerment of academic internal motivation of students of South-East Asia University studying in 2004 academic year. The experimental group was treated with the group counseling using rational-emotive behavior therapy while the control group studied in the normal class. The instrument used in this study included the academic intrinsic motivation scale and the rational emotive behavior therapy program. The treatments were given ten times for the experimental group, about sixty minutes for each time. The data collection procedure was divided into three phases: the pre-test, the post-test, and the follow-up. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: one between-subjects variable and one within subjects variable, and paired-different with use of Newman-Keuls procedure.

The result revealed that there was a statistically significant interaction at the .01 levels between the method applied and the duration of experiment. Participants in the experimental group had higher mean score of the empowerment of academic internal motivation level than that of the control group in the post-test and follow-up phases with a statistical significantce at the .01 level. In the experimental group, there was no statistical difference regarding the empowerment of academic internal motivation during the post-test phase and the follow-up phase.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานในการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับในการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
การให้คำปรึกษากลุ่ม.....	6
ความหมายของการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	6
จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	8
ประโยชน์ของการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	10
การจัดตั้งสมาชิกกลุ่ม.....	12
ขนาดของกลุ่มและการจัดสถานที่.....	13
เวลาและจำนวนครั้งในการให้คำปรึกษา.....	14
ขั้นตอนการให้คำปรึกษา.....	14
การให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	16
หลักการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	18
จุดมุ่งหมายของการให้คำปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ลักษณะของการคิดที่มีเหตุผลและไม่มีเหตุผล.....	26
กลวิธีให้การปรึกษา โดยเน้นการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม...	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม.....	35
งานวิจัยต่างประเทศ.....	35
งานวิจัยในประเทศ.....	37
แรงจูงใจในการเรียน.....	40
ความหมายของแรงจูงใจ.....	41
ประเภทแรงจูงใจ.....	42
องค์ประกอบแรงจูงใจ.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียน.....	49
งานวิจัยต่างประเทศ.....	49
งานวิจัยในประเทศ.....	49
3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
การสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย.....	53
แบบวัดแรงจูงใจภายในด้านการเรียน.....	53
โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม.....	54
การดำเนินการทดลอง.....	57
แบบแผนการทดลอง.....	57
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	58
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	73
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	73
อภิปรายผล.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	79
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	79
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	79
บรรณานุกรม.....	80
ภาคผนวก.....	87
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ.....	88
ภาคผนวก ข จดหมายราชการ.....	90
ภาคผนวก ค แบบวัดแรงจูงใจภายในด้านการเรียน.....	97
ภาคผนวก ง โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	108
ภาคผนวก จ วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน.....	126
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	143

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สรุปลักษณะจิตที่มีเหตุผล และไม่มีเหตุผล 11 ลักษณะ ของเฮลลิส.....	30
2 โปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	56
3 แบบแผนการทดลอง.....	57
4 ค่าเฉลี่ยแรงงใจภายในด้านการเรียนในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และกลุ่มควบคุม.....	62
5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาผลหลัก (Main Effects) ของวิธีการทดลอง ระยะเวลาการทดลอง และปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างวิธีการทดลอง และระยะเวลาการทดลอง.....	65
6 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	67
7 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	68
8 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง.....	69
9 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของกลุ่มที่ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	70
10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงงใจภายในด้านการเรียนของกลุ่มที่ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นรายคู่ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลด้วยวิธีทดลองนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method).....	71
11 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ในกลุ่มควบคุม.....	72
12 ตารางวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน.....	128
13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อศึกษาผลหลัก (Main Effects).....	128
14 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาของกลุ่มที่ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	133

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
15 ผลการทดสอบย่อยของระยะเวลาในการทดลองของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 ในกลุ่มควบคุม.....	136
16 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	139
17 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	140
18 ผลการทดสอบย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง.....	141

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ความคิดของบุคคลที่มีต่อสภาพการณ์ต่าง ๆ.....	19
2	คุณสมบัติระหว่างความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลกับความเชื่อที่สมเหตุสมผล.....	21
3	ปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบเอบีซีดีอี (ABCDE).....	24
4	องค์ประกอบของแรงจูงใจ.....	43
5	ลำดับขั้นของพฤติกรรม.....	46
6	วัฏจักรของพฤติกรรมที่ถูกจูงใจ.....	47
7	แผนภูมิแสดงคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในด้านการเรียน ของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2547 กลุ่มที่ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม และกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	63
8	แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจภายในด้านการเรียนระยะต่าง ๆ ของกลุ่มที่ ได้รับการฝึกโปรแกรมการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติ กรรม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	64
9	กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาการทดลอง.....	66